

a 8 výk. instr. ze dne 12. ledna 1872, čís. 5 ř. zák. a §§ 66, 76 jed. ř. a proti výkonu povoleného knihovního zápisu podle § 103 knih. zák.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1927, R II 279/27.)

Rekursní soud odmítl rekurs v exekuční věci. Důvody: Podle § 65 ex. ř. a § 126 knih. zák. jest rekurs přípustným jenom proti usnesení soudu. Vymáhající věřitel nestěžuje si však dle obsahu rekursu do rozhodnutí soudu, nýbrž proti tomu, že při knihovním záznamu práva zástavního pro jeho pohledávku bylo v pozemkové knize poznamenáno »současně s č. d. 2187/27, 2188/27 a 2189/27«. Stížnost směřuje tudíž proti úkonu podle § 103 knih. zák. § 8 instr. ku knihovnímu zákonu a § 66 j. ř., jenž nespadá do působnosti soudce a též nebyl nařízen napadeným usnesením.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Lze odkázati na správné důvody napadeného usnesení. Jest ovšem jasno, čeho se domáhá stěžovatel, ale, je-li jemu lhostejno, v jaké formě se dožaduje nápravy, nemůže to býti lhostejným při vyřízení prostředku, jehož použil ke zjednání nápravy. Jak podle § 65 ex. ř., tak i podle § 126 kn. z. jest rekurs připuštěn toliko proti soudnímu usnesení. Že by usnesení soudu, jímž byla vyřízena stěžovatelova žádost, bylo nesprávným, se netvrdí, stížnost týkala se, jak správně uvedeno v napadeném usnesení, toliko provedení záznamů (zápisů) nařízených podle § 1, 2 a 8 výk. instr. ze dne 12. ledna 1872, čís. 5 ř. zák. a § 66 a 76 jed. řádu a výkonu povoleného knihovního zápisu podle § 103 kn. zák. Jest proto nesprávným stěžovatelovo tvrzení, že poznámka současnosti na jeho žádosti a při zápisu v pozemkové knize se provádí jen na základě soudního rozhodnutí, an sám přiznává, že v usnesení není o ní řeči. Právem byla stížnost rekursním soudem odmítnuta jako nepřipustná, neboť nápravy nesprávnosti, která se podle jeho tvrzení stala, musí se dožadovati jiným způsobem. Nelze proto vyhověti jeho rekursu do odmítnutí stížnosti, jež se stalo právem.

Čís. 7256.

Zástavnímu věřiteli, jemuž přísluší náhradní nárok podle § 222 ex. ř., jest dáno na vůli a přísluší právo volby, ze které ze spoluzavázaných nemovitostí a do které částky požádá náhradu.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1927, R I 435/27.)

Ježto předcházející knihovní věřitel Sch. došel úplného uspokojení z exekučně prodaných podílů nemovitosti, přikázal exekuční soud ná-

sledujícímu knihovnímu věřiteli družstvu K. podle jeho návrhu náhradní nárok na neprodaném simultanně zavazeném podílu Anny N-ové penízem 25.328 Kč 08 h. K rekursu správce úpadkové podstaty Anny N-ové rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu, jímž jest napadeno usnesení rekursního soudu proto, že byl uznán náhradní nárok (§ 222 ex. ř.) družstva ohledně spoluvlastnické sedminy Anny N-ové penízem 25.328 Kč 08 h, nelze přiznati oprávnění. Pokud dovolací rekurent teprve v dovolacím rekursu výpočtu pohledávek Václava Sch-a, na jichž základě byl určen náhradní nárok družstva K., odporuje v tom směru, že prý bylo u dotyčných pohledávek na útratách spadajících do rámce kaucí zřízených pro útraty započteno více, než kauce ty podle výpisu z pozemkové knihy činí a že výše jistin pohledávek Sch-ových neodpovídá pozemkové knize, nelze k dotyčným vývodům dovolacího rekursu přihlížeti, ježto ony námítky proti výpočtu pohledávek Sch-ových v rekursu do usnesení prvního soudu dovolacím rekurentem uplatňovány nebyly a v dovolacím rekursu nelze doháněti, co bylo opomenuto v rekursu. Pokud dovolací rekurent uplatňuje proti stanovení náhradního nároku 25.328 Kč 08 h, že jest to třetina a nikoli sedmina náhrady, která na podíl Anny N-ové připadá, a pokud dovozuje, že rekursní soud jest na omylu, máje za to, že pohledávky Sch-ovy byly na čtyřech sedminách Františky L-ové a Marie W-ové vymazány a že proto tyto podíly nepřicházejí v počet při stanovení náhradního nároku, nelze ani této námítky přiznati úspěch. Otázkou, zda pohledávky Sch-ovy na spoluvlastnických podílech Františky L-ové a Marii W-ové vážnou, jak tvrdí dovolací rekurent, či nevážnou, jak má za to rekursní soud, netřeba se zabývatí. Zástavnímu věřiteli, jemuž podle § 222 ex. ř. následkem nepoměrného uspokojení předcházejícího věřitele z prodané nemovitosti přísluší náhradní nárok, dáno jest na vůli a přísluší právo volby (§ 15 knih. zák., Neumann u § 222 ex. ř.), ze které z neprodaných spoluzavázaných nemovitostí a do které částky požádá náhradu a vznese náhradní nárok. Družstvo K. navrhlo podle protokolu o rozvrhovém roku ze dne 13. srpna 1926, by mu byl přiznán a do knih vložen náhradní nárok toliko třetinou na spoluvlastnický podíl Anny N-ové. Přišly proto při stanovení náhradního nároku jen v úvahu podíly Jana L-a, Bedřicha L-a a Anny N-ové a náhradní nárok ohledně spoluvlastnického podílu Anny N-ové byl určen správně jednou třetinou pohledávek Sch-ových penízem 25.328 Kč 08 h.

Čís. 7257.

Na jistotě, složené na soudě, nabývá ten, pro něhož byla složena, zástavního práva. Složena-li jistota v cenných papírech, lze přírůstek na